

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 15. září 2020 o odvolání obžalovaného J.B., narozeného XXXXX, trvale bytem XXXXX, a státního zástupce proti rozsudku Okresního soudu v Třebíči ze dne 8. 7. 2019, č.j. 1T 187/2018 – 185, v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Markéty Jirsové a soudců Mgr. Dana Krátkého a JUDr. Vlastimíra Čecha

takto:

- Podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d) trestního řádu se z podnětu odvolání obžalovaného napadený rozsudek **zrušuje** v celém rozsahu.

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu **se nově rozhoduje** tak, že
obžalovaný

**J.B., nar. XXXXX v XXXXX,
se uznává vinným, že**

1./

v blíže neupřesněný čas v době od 5.45 hod. do 9.24 hodin dne 30.6.2018 v jídelně firmy TIPAFROST a.s. Třebíč na ulici Žďárského 188 úmyslně násilím chytil kolem pasu, přitiskl k sobě, snažil se líbat a osahával pod trikem přes podprsenku na prsou D.Č., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX a v blíže neupřesněnou dobu o týden později na pánských šatnách téže firmy TIPAFROST a.s. Třebíč úmyslně násilím chytil kolem pasu, tlačil k sobě a snažil se líbat tutěž D.Č., která se mu snažila vysmeknout a opakovaně jej žádala, aby svého jednání zanechal, což se na její naléhání stalo,

t e d y :

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu tím, že jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo

2./

dne 21.7.2018 v době od 6.50 až 7.10 hodin v prostorách pánské šatny v objektu TIPAFROST a.s. Třebíč, Žďárského 188 po zavření dveří úmyslně násilím uchopil pevně za pas a líbal tutéž D.Č., nar. XXXXX, kterou násilím natlačil mezi dveře a šatní skříňky, pevně objal jednou rukou kolem pasu a druhou rukou ji osahával na prsou a pod kalhotkami na přirození, jedenkrát jí zasunul prst do přirození a přes její fyzický a slovní odpor, kdy se mu snažila uhýbat, vysmeknout se, odtahovat jeho ruku, což se jí vzhledem k jeho vynaložené síle nedařilo, a žádala jej, aby svého jednání zanechal, ve svém jednání pokračoval do doby, než byl vyrušen ozývajícími se kroky další osoby,

t e d y :

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku.

Tím spáchal

přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku, částečně spáchaný v pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 185 odst. 1 trestního zákoníku (bod 1 výroku o vině)

a odsuzuje se

podle § 185 odst.1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **26 (dvaceti šesti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný na dobu výkonu trestu **zařazuje do věznice s ostrahou.**

- Podle § 256 trestního řádu se odvolání státního zástupce **zamítá.**

Odůvodnění:

- Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku spáchaného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dle skutkových zjištění soudu I. stupně, měl dopustit tím, že v blíže neupřesněný čas v době od 5.45 hod. do 9.24 hodin dne 30.6.2018 v jídelně firmy TIPAFROST a.s. Třebíč na ulici Žďárského 188 úmyslně násilím chytil kolem pasu, přitiskl k sobě, snažil se líbat a osahával pod trikem přes podprsenku na prsou D.Č., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX a v blíže

neupřesněnou dobu o týden později na pánských šatnách téže firmy TIPAFROST a.s. Třebíč úmyslně násilím chytit kolem pasu, tlačil k sobě a snažil se líbat tutěž D.Č., která se mu snažila vysmeknout a opakovaně jej žádala, aby svého jednání zanechal, což se na její naléhání stalo.

Obžalovaný byl dále uznán vinným ze spáchání přechinu znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dle skutkových zjištění soudu I. stupně měl dopustit tím, že dne 21.7.2018 v době od 6.50 až 7.10 hodin v prostorách pánské šatny v objektu TIPAFROST a.s. Třebíč, Žďárského 188 po zavření dveří úmyslně násilím uchopil pevně za pas a líbal tutěž D.Č., nar. XXXXX, kterou násilím natlačil mezi dveře a šatní skříňky, pevně objal jednou rukou kolem pasu a druhou rukou ji osahával na prsou a pod kalhotkami na přirození, zasouval jí prst do přirození a přes její fyzický a slovní odpor, kdy se mu snažila uhýbat, vysmeknout se, odtahovat jeho ruku, což se jí vzhledem k jeho vynaložené síle nedařilo, a žádala jej, aby svého jednání zanechal, ve svém jednání pokračoval do doby, než byl vyrušen ozývajícími se kroky další osoby.

Obžalovanému byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 28 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou.

- Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání obžalovaný, toto směřuje do výroku o vině i trestu. Dle jeho názoru soud I. stupně ve věci neprovedl všechno potřebné dokazování, když vycházel výhradně z výpovědi poškozené D.Č.. Navrhuje doplnit dokazování výsledkem svědků Č.a H., kteří by mohli potvrdit jeho tvrzení o odplatě poškozené vedené proti němu. Jde o bývalé spoluvězně. Dále je navrhováno doplnit dokazování o kamerové záznamy ze dne 8. 9. 2018 monitorující prostor před Věznicí v Rapoticích.
- Obžalovaný v podaném odvolání namítá, že soud I. stupně všechny důkazy hodnotil v jeho neprospěch, když k obsahu některých důkazů nepřihlédl vůbec a tím porušil ust. § 2 odst. 6 trestního řádu a zejména pak nerespektoval zásadu presumpce neviny a principu in dubio pro reo. Je navrhováno zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci soudu I. stupně, respektive postup podle § 226a písm. a) trestního řádu. Pokud by odvolací soud dospěl k závěru o jeho vině, pak navrhuje, aby mu byl uložen trest s podmíněným odkladem na delší zkušební dobu.
- Odvolání bylo podáno i včas státním zástupcem, a to v neprospěch obžalovaného a směřuje do výroku o vině i trestu. Státní zástupce souhlasí se skutkovými zjištěními soudu I. stupně, avšak ne s použitou právní kvalifikací. Poukazuje na platnou právní úpravu, tedy konkrétně na ust. § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku. Dle jeho názoru mělo být jednání obžalovaného kvalifikováno v bodě 1) jako dokonáný přechin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku a v bodě 2) zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku. Navrhuje, aby byl napadený rozsudek zrušen v celém rozsahu, bylo rozhodnuto o vině obžalovaného tak, jak bylo konstatováno shora a byl mu uložen trest odnětí svobody v horní polovině trestní sazby, pro jehož výkon by byl zařazen do věznice s ostrahou.
- Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 24. 9. 2019 pod sp. zn. 8 To 328/2019 bylo o podaných odvoláních rozhodnuto tak, že z podnětu odvolání státního zástupce byl z důvodu uvedeného v § 258 odst. 1 písm. d) trestního řádu napadený rozsudek zrušen v celém rozsahu a za splnění podmínek § 259 odst. 3 trestního řádu bylo rozhodnuto tak, že obžalovaný byl uznán vinným ze spáchání přechinu znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku (za jednání popsané pod bodem 1.) a zvláště závažným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku (za jednání popsané pod bodem 2.). Obžalovanému byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 256 trestního řádu bylo odvolání obžalovaného jako nedůvodné zamítnuto.
- Obžalovaný podal proti výše specifikovanému rozsudku Krajského soudu v Brně dovolání, o kterém bylo Nejvyšším soudem v neveřejném zasedání rozhodnuto dne 1. 4. 2020 pod sp. zn. 7 Tdo 249/2020 tak, že podle § 265k odst. 1 trestního řádu byl napadený rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 24. 9. 2019, sp. zn. 8 To 328/2019 zrušen, podle § 265k odst. 2 trestního řádu byla

zrušena další rozhodnutí na zrušený rozsudek obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením pozbyla podkladu a podle § 265l odst. 1 trestního řádu bylo Krajskému soudu v Brně příkázáno věc v potřebném rozsahu projednat a rozhodnout.

- Odvolací soud po zrušení rozsudku ze dne 24. 9. 2019 nařídil ve věci veřejné zasedání, ve kterém doplnil dokazování výsledkem svědkyně D.Č., která se dle pokynu Nejvyššího soudu měla vyjádřit opětovně k jednání, které je popsáno pod bodem 2) výroku o vině napadeného rozsudku. Uvedla, že dne 21. 7. 2018 uklízela ve firmě TIPAFROST v Třebíči, kde byl zaměstnán i obžalovaný, který tehdy vykonával trest odnětí svobody ve Věznici v Rapoticích. Obžalovaný ji po zavření dveří uchopil pevně za pas a začal ji líbat, osahával ji na holých prsou a pod kalhotkami na přirození, přičemž jí jedenkrát zasunul prst do přirození, a to přesto, že se slovně i fyzicky bránila, snažila se mu vysmeknout, odtahovala jeho ruce, což se jí však vzhledem k fyzické převaze obžalovaného nedařilo. Svědkyně uvedla, že obžalovaného opakovaně žádala, aby svého jednání zanechal, on tak učinil až poté, kdy slyšel do místnosti přicházet jinou osobu. K dotazu poškozená uvedla, že dle jejího názoru chtěl obžalovaný sex, celá záležitost trvala asi jednu minutu. Ve své výpovědi poškozená dále osvětlila své následné chování, když nejdříve celou věc nechtěla řešit, ale následně si to rozmyslela, když chtěla ochránit před podobným jednáním ostatní ženy, které v objektu pracovaly. Věc společně s brigádnicemi ohlásily nejdříve mistrové a následně i ředitelce věznice. Poté byla ve věci kontaktována i policie a poškozená podala trestní oznámení.
- K dotazům obhájce svědkyně uvedla, že jednání obžalovaného jí bylo velmi nepříjemné, nicméně nezanechalo na ní žádných fyzických ani psychických následků.
- Odvolací soud neshledal důvodným návrhy obžalovaného na doplnění dokazování výsledkem svědků Č.a H. (jeho bývalé spoluvězně), kteří by se mohli vyjádřit k tomu, jak se chovala poškozená k ostatním vězňům, respektive, zda plánovala vůči obžalovanému nějakou odplatu. Je zřejmé, že navrhovaní svědci u jednání, které je předmětem projednávané trestní věci osobně nebyli. V této souvislosti nutno konstatovat, že na osobu poškozené D.Č. byl vypracován znalecký posudek z oboru psychologie, a ze závěrů tohoto je její obecná i konkrétní věrohodnost zcela zachována. Výpověď poškozené není osamocena a je podporována i výpovědí svědků L.Č.a R.B..
- Pokud jde o návrh na doplnění dokazování zajištěním kamerového záznamu monitorující prostor před Věznici Rapotice ze dne 8. 9. 2018, pak je nutno uvést, že ze spisového materiálu se podává, že kamerové záznamy jsou uchovávány po dobu 6 měsíců. Jestliže tedy bylo konáno řízení po více než jednom roce, nelze již kamerové záznamy zajistit. V této souvislosti nutno připustit, že orgány činné v přípravném řízení měly tyto kamerové záznamy vyžádat, avšak v současné době, z výše uvedených důvodů, není možné tento důkaz objektivně opatřit.
- Poté, kdy odvolací soud doplnil dokazování výsledkem poškozené D.Č., přistoupil k hodnocení důkazů tak, jak mu to ukládá ust. § 2 odst. 6 trestního řádu. Respektoval přitom ust. § 265s odst. 1 trestního řádu, když doplnil dokazování jak mu bylo nařízeno Nejvyšším soudem. S ohledem na obsah výpovědi poškozené Č., při respektování závaznosti vysloveného právního názoru v usnesení Nejvyššího soudu, dospěl k následujícím závěrům.
- Obžalovaný je ze spáchání trestné činnosti jednoznačně usvědčován výpovědí poškozené D.Č., která opakovaně před soudem I. stupně i v odvolacím řízení popsala, jakého jednání se obžalovaný vůči ní dopustil.
- Pokud jde o jednání popsané pod bodem 1) zde neměl soud I. stupně, ani odvolací soud, stejně tak jako Nejvyšší soud žádné pochybnosti o správnosti skutkových zjištění a v návaznosti na to i o použité právní kvalifikaci. Jednání obžalovaného pod bodem 1) bylo posouzeno jako přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku, které zůstalo ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.
- Sporným zůstalo jednání popsané pod bodem 2), kdy dle soudu I. stupně se obžalovaný dopustil toliko přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku zatímco dle původního názoru

Krajského soudu v Brně se jednalo o přečin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. S ohledem na závěry Nejvyššího soudu vyjádřené v odůvodnění usnesení ze dne 1. 4. 2020, sp. zn. 7 Tdo 249/2020 však odvolací jednání popsané pod bodem 2 kvalifikoval jako pokračující přečin znásilnění dle § 185 odst. 1 trestního zákoníku. Odvolací soud odkazuje na odůvodnění usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 4. 2020, když s ohledem na opětovný výslech poškozené D.Č. nebylo možno dospět k závěru, že intenzita jednání obžalovaného vůči ní by představovala obdobný traumatický zážitek jako při násilné souloži, tedy takové jednání nebylo možno pokládat za „jiný obdobný pohlavní styk“ ve smyslu § 185 odst. 2 trestního zákoníku. Poškozená uvedla, že ji obžalovaný do přirození zasunul prst pouze v jednom případě a že celé obtěžování z jeho strany trvalo zhruba jednu minutu. Jednalo se tedy o obdobné jednání, které je popsané ve výroku o vině pod bodem 1), avšak v daném případě se nejednalo pouze o pokus dle 21 odst. 1 trestního zákoníku, ale o dokonání přečin. Obžalovaný byl tedy uznán vinným (vzhledem k převzetí usnesení o zahájení trestního stíhání dle § 160 odst. 1, 2 trestního řádu) ze spáchání pokračujícího přečinu znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku, který byl v bodě 1) spáchán ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

- Poté, kdy odvolací soud zrušil napadený rozsudek ve výroku o vině, musel nově rozhodnout o uloženém trestu. Při jeho ukládání přihlédl ke všem skutečnostem z tohoto pohledu rozhodným tak, jak mu to ukládají ust. § 37 - § 42 trestního zákoníku. Na straně obžalovaného neshledával žádnou polehčující skutečnost, přitěžovalo mu naopak to, že byl v minulosti opakovaně soudně trestán, zejména pro majetkovou trestnou činnost. Přitěžující skutečností byl i ten fakt, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil ve výkonu trestu odnětí svobody a také to, že přečin spáchal dvěma útoky. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody v rámci trestní sazby § 185 odst. 1 trestního zákoníku, která má výměru od 6 měsíců do 5 roků. Byl mu uložen trest odnětí svobody v $\frac{1}{3}$ zákonné trestní sazby, a to v trvání 26 měsíců. Jiný, než nepodmíněný trest nebylo možno obžalovanému s ohledem na jeho trestní minulost uložit, neboť k tomuto postupu nebyly splněny podmínky uvedené v ust. § 81 odst. 1 trestního zákoníku. Pro výkon trestu byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
- Z výše uvedeného je zřejmé, že odvolání státního zástupce bylo shledáno nedůvodným a naopak z podnětu odvolání obžalovaného byl napadený rozsudek v celém rozsahu zrušen a za splnění podmínek § 259 odst. 3 trestního řádu bylo ve věci nově rozhodnuto, a to s přihlédnutím k závěrům vysloveným v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 4. 2020, sp. zn. 7 Tdo 240/2020.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b), c), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst.1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 15.09.2020

Mgr. Markéta Jirsová v. r.
předsedkyně senátu